

Polityka Ochrony Osób Małoletnich w Stowarzyszeniu Pomocy Osobom z Niepełnosprawnością Umysłową „Jestem”

1. Wprowadzenie

Misją Stowarzyszenia jest udzielanie wszechstronnej pomocy osobom niepełnosprawnym, kreowanie ich pozytywnego wizerunku w społeczeństwie poprzez pokazywanie ich możliwości, osiągnięć na różnych płaszczyznach życia. Stowarzyszenie „JESTEM” jako organizacja lokalna i działająca na rzecz osób z niepełnosprawnością umysłową z terenu miasta Płocka i okolic z powodzeniem realizuje swoją misję poprawy wizerunku osób niepełnosprawnych i zapewnia im aktywne uczestniczenie w różnych sferach życia społecznego. Wpisało się wyraziście w świadomość społeczności lokalnej i władz miasta Płocka oraz władz powiatów. Stowarzyszenie „Jestem” powstało 28. XII. 1993r. Działa na terenie miasta Płocka i powiatów: płockiego, sierpeckiego, gostynińskiego. Swoją ofertę kieruje do osób niepełnosprawnych intelektualnie i ze sprzężonymi niepełnosprawnościami w każdym wieku.

Główne cele Stowarzyszenia to:

- Pomoc rodzinom borykającym się z problemem niepełnosprawności.
- Prowadzenie rehabilitacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych w Warsztacie Terapii Zajęciowej.
- Wspomaganie rozwoju psychoruchowego małych dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w Ośrodku Pomocy Rewalidacyjnej.
- Propagowanie wizerunku osób niepełnosprawnych w mediach.
- Organizowanie imprez integracyjnych (bale karnawałowe, pikniki, rajdy, olimpiady sportowe)

Realizując misję, Stowarzyszenie prowadzi:

Ośrodek Pomocy Rewalidacyjnej

w którym specjalistyczną pomoc (rehabilitacyjną, logopedyczną, psychologiczną, pedagogiczną), w ramach wczesnej interwencji, otrzymują dzieci niepełnosprawne od urodzenia do 8/9 roku życia. Ośrodek oferuje pomoc poprzez następujące formy:

- obserwację dzieci przez specjalistów (psycholog, pedagog specjalny, logopeda, rehabilitant),
- wsparcie psychologiczne rodziców,
- indywidualne zajęcia rewalidacyjne z dzieckiem prowadzone przez terapeutów,
- zajęcia stymulujące pracę zmysłów w Sali Doświadczenia Świata.

Ośrodek Pomocy Rewalidacyjnej powstał w roku 1998 i był odpowiedzią Stowarzyszenia na potrzeby rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi. Od tego czasu systematycznie się rozwija i poszerza swoją ofertę. Opiera się na głównych założeniach wczesnej interwencji/ wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka. Głównym celem ośrodka jest "wczesna interwencja" czyli wczesne oddziaływanie psychopedagogiczne i rehabilitacyjne na rozwój dziecka.

W ośrodku przyjmowane są dzieci od urodzenia do 8/9 roku życia, z ważnym

orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności. Mogą to być dzieci z: mózgowym porażeniem d[ł]ę[ł]ym; zespołem Down[ł] i innymi w[ł]mi g[ł]ty[ł]ymi; po uszkodzeniach okołoporodowy[ł];

z uszkodz[ł]mi OUN; zaburzeniami narząd[ł] zmysł[ł] (wzroku, s[ł]uchu, zaburzenia [ł]r[ł]o[ł]); [ł]burz[ł]mi ro[ł]wowymi ([ł]ty[ł] i i[ł]); op[ł]nionym rozwojem p[ł]horu[ł]owym (w tym op[ł]i[ł]mowy);

Zaj[ł]cia s[ł] prowadzone w plac[ł]wce Stowarzyszenia „Jestem” przy ul. 3-go Maja 16. Stowarzyszenie dysponuje salami wyposazonymi w specjalistyczny sprz[ł]t rehabilitacyjny i pomoce psychoedukacyjne, pocz[ł]wszy od ukł[ł]danek, zabawek manipulacyjnych poprzez materiały edukacyjne do sprz[ł]tu Sali Do[ł]wiadczenia Świata, umo[ł]liwiaj[ł]ce poznawanie otoczenia wszystkimi zmysłami, nowoczesnie wyposazonej sali do zaj[ł]ć integracji sensorycznej.

Zaj[ł]cia maj[ł] charakter indywidualnej pracy terapeuty z dzieckiem (45 – 60 minut). O[ł]rodek jest czynny od poniedziałku do pi[ł]tku w godzinach od 8.00 do 18.00. Istnieje r[ł]wnie[ł] mo[ł]liwo[ł]ć um[ł]wienia zaj[ł]ć w sob[ł]t[ł].

Z o[ł]rodkiem wsp[ł]pracuj[ł] na stał[ł] nast[ł]puj[ł]cy specjali[ł]ci: pedagogzy specjalni, psycholog, surdopedagog- logopeda, neurologopeda, rehabilitant, terapeuta zaj[ł]ciowy. Terapeuci s[ł] odpowiednio przygotowani do pracy z dzieckiem. Dysponuj[ł] du[ł][ł][ł][ł] wiedz[ł][ł] psychologiczn[ł], pedagogiczn[ł], medyczn[ł], logopedyczn[ł].

Terapia ka[ł]dego dziecka opiera si[ł] na Indywidualnym Planie Działania, dostosowanym do mo[ł]liwo[ł]ci i ogranicze[ł] ka[ł]dego dziecka.

Warsztat Terapii Zaj[ł]ciowej

W WTZ prowadzona jest rehabilitacja społeczna i zawodowa dla dorosł[ł]ch os[ł]b z niepełnosprawnościami, gł[ł]wnie intelektualnymi. Zaj[ł]cia odbywaj[ł] si[ł] w czterech pracowniach: krawieckiej, r[ł]kodzieł[ł], technik r[ł]żnych i plastycznej od poniedziałku do pi[ł]tku, w godz. 8:00-15:00.

2. Podstawa prawna

Niniejszy zał[ł]cznik stanowi realizacj[ł] obowi[ł]zku prawnego dot. wprowadzenia standard[ł]w ochrony małoletnich (Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagro[ł]zeniom przest[ł]pczo[ł]ci[ł] na tle seksualnym i ochronie małoletnich, Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 i 1606 wraz ze standardami włączonymi do ustawy na podstawie art. 7 pkt. 6. Ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opieku[ł]czy oraz niekt[ł]rych innych ustaw).

3. Adresaci standard[ł]w

Adresatami niniejszych standard[ł]w s[ł] osoby małoletnie z niepełnosprawnościami, korzystaj[ł]ce z usł[ł]g OPR poprzez bezpo[ł]redni[ł][ł] prac[ł] terapeut[ł]w bez wzgl[ł]du na form[ł] zatrudnienia oraz inne osoby, kt[ł]re z racji pełnionej funkcji lub zada[ł] maj[ł] potencjalny kontakt z małoletnimi/dzieckiem).

4. Słownik pojęć

Osoba małoletnia / dziecko to każda osoba poniżej 18 roku życia.

Przemoc wobec osoby małoletniej / dziecka – jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste dziecka, w szczególności narażające je na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jego godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jego zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienie i krzywdę.

Krzywdzenie dziecka każde zamierzone i niezamierzone działanie lub zaniechanie działania jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój.

Przestępstwo na szkodę dziecka – na szkodę dzieci mogą być popełnione wszystkie przestępstwa, jakie mogą być popełnione przeciwko osobom dorosłym, a dodatkowo przestępstwa, które mogą być popełnione wyłącznie przeciwko dzieciom (np. wykorzystywanie seksualne z art. 200 kodeksu karnego).

Przemoc rówieśnicza – przemoc doświadczana ze strony rówieśników, także osób małoletnich.

Demoralizacja - odrzucenie ogólnie przyjętych norm moralnych, rozluźnienie dyscypliny, rozwiążłość obyczajów, co może prowadzić do łamania obowiązującego prawa, czyli w dalszej perspektywie popełniania wykroczeń, przestępstw.

5. Kodeks zachowań osób dorosłych

Dzieci przebywające na terenie Stowarzyszenia „Jestem” lub biorące udział w działaniach projektowych organizowanych przez OPR znajdują się pod opieką osób dorosłych im towarzyszących (są to najczęściej ich rodzice/opiekunowie prawni). Zarówno osoby towarzyszące dzieciom jak i pracownicy Stowarzyszenia są zobowiązane do przestrzegania ogólnych zasad bezpieczeństwa, obowiązujących w Stowarzyszeniu a wynikających z przepisów BHP i PPOŻ.

W szczególności zabroniony jest:

niewłaściwy sposób komunikacji z dzieckiem:

Nie należy zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka ani na nie krzyczeć. Niedopuszczalne jest używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych

uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

nieodpowiedni kontakt fizyczny:

Nie należy bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka. Nie należy dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny,

jakikolwiek przejaw zachowań demoralizujących:

Nie należy stosować zachowań nieodpowiadających normom społecznym np.: wandalizm, posługiwanie się wulgarnym słownictwem, zażywanie narkotyków lub innych środków, stosowanie przemocy etc.

Zabrania się pod groźbą kary, w tym utraty wolności:

Nawiązywania relacji seksualnych z dzieckiem. Składania dziecku propozycji o charakterze seksualnym i pornograficznym, w tym również udostępniania takich treści. Zabronione są jakiegokolwiek relacje romantyczne lub seksualne z dzieckiem oraz niedopuszczalne jest składanie mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę. Proponowania dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych i innych używek (narkotyków, tzw. dopalaczy).

6. Bezpieczne relacje między osobami małoletnimi

Zakazane są wszelkie formy przemocy rówieśniczej. Osoby małoletnie przebywające na terenie Stowarzyszenia lub biorące udział w projektach organizowanych przez OPR zobowiązane są do przestrzegania zasad określających bezpieczne relacje między rówieśnikami.

7. Zasady pracy z małoletnim podczas spotkań indywidualnych

Budowanie wewnętrznej siły małoletniego, poczucia sprawczości i samoświadomości.
Dostosowanie zajęć terapeutycznych i sposobu komunikowania się do możliwości psychofizycznych małoletniego.
Dyskrecja.
Podążanie za rozumowaniem małoletniego.
Stosowanie jasno określonych ram czasowych, z możliwością przerwania pracy w momencie wskazanym przez małoletniego.

8. Zasady rekrutacji personelu

Względem osoby ubiegającej się o zatrudnienie w Stowarzyszeniu/ OPR zostaje wszczęta procedura rekrutacyjna, umożliwiająca rozpoznanie motywacji, kwalifikacji i zdatności kandydata do zatrudnienia.

Prezes Stowarzyszenia, przed zatrudnieniem pracownika zweryfikuje, czy kandydat do zatrudnienia nie jest wpisany w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym.

Wszyscy pracownicy Stowarzyszenia zostaną zapoznani z treścią niniejszego dokumentu.

9. Upowszechnianie wiedzy o standardach ochrony małych

Polityka Ochrony Osób Małych w Stowarzyszeniu „Jestem” podlega ogólnym zasadom dotyczącym obowiązku informacyjnego i szkoleń w tym zakresie.

10. Obowiązki osób odpowiedzialnych za wprowadzanie i realizację standardów

Osobami odpowiedzialnymi za wdrożenie i realizację standardów ochrony osób małych oraz Polityki Ochrony Osób Małych w Stowarzyszeniu „Jestem” są osoby wskazane pisemnym postanowieniem Prezesa, stanowiącym załącznik do Standardów.

11. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

W siedzibie Stowarzyszenia dostępna jest sieć Internet, z którą połączenie chronione jest hasłem. Osoby małe odwiedzające placówkę nie mają do niego dostępu.

12. Zasady ochrony danych osobowych i wizerunku podopiecznych

Zasady ochrony danych osobowych w Stowarzyszeniu „Jestem” zawarte są w polityce RODO organizacji. W szczególności pracownicy Stowarzyszenia nie mogą utrzymywać wizerunków dzieci w celach prywatnych i zawodowych, jeżeli opiekun dziecka nie wyraził na to zgody. Dodatkowo, jeśli są w ich posiadaniu, nie mogą też ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.

13. Interwencja – reagowanie na podejrzenie krzywdzenia, przyjmowanie zgłoszeń, procedury działania

Każdy pracownik Stowarzyszenia, który jest świadkiem lub podejrzewa u dziecka symptomy krzywdzenia, jest zobowiązany zareagować – jeśli to konieczne, udzielić pierwszej pomocy.

W przypadku, gdy zgłaszana przemoc zagraża życiu lub zdrowiu małego, osoba, która uzyskała taką wiedzę, jest obowiązana w trybie pilnym zawiadomić Policję.

Wiadomość o doświadczaniu przemoc pracownik może otrzymać z różnych źródeł: od samego małego doświadczającego krzywdy, zaniedbania lub przemoc, od

niekrzywdzącego rodzica/opiekuna prawnego lub rówieśnika, będącego powiernikiem doświadczanej przez niego krzywdy.

Zadaniem pracownika nie jest rozstrzygnięcie czy podejrzenia lub oskarżenia są zasadne. Wdrożenie odpowiedniej procedury nie może być uzależnione od osobistego przekonania o winie sprawcy. Wszystkie podejrzenia i zarzuty muszą być traktowane poważnie i trzeba je rozstrzygać zgodnie z procedurami przewidzianymi w niniejszym dokumencie, w Kodeksie postępowania karnego, Kodeksie postępowania cywilnego, Ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich, współpracując z właściwymi organami w zakresie odpowiednich kompetencji.

Osoba, która nabrała podejrzeń o krzywdzeniu małoletniego (rówieśniczym, domowym, instytucjonalnym), ma obowiązek zawiadomienia osoby odpowiedzialnej za wdrożenie i realizację standardów ochrony osób małoletnich oraz Polityki Ochrony Osób Małoletnich w Stowarzyszeniu i stosowania odpowiednich procedur. Nie wolno wypowiadać się publicznie w celu wyjaśniania, komentowania, przedstawiania własnej lub domniemanej wersji wydarzeń.

14. Sposób reagowania na oskarżenia lub niewłaściwe zachowania

W przypadkach przemocy fizycznej bądź seksualnej, gdy sprawcą jest osoba dorosła lub dziecko, należy zgłosić ten fakt zgodnie z prawem do organów ścigania.

Gdy sprawa dotyczy niewłaściwego zachowania pracowników Stowarzyszenia, sprawę należy zbadać i podjąć adekwatne kroki w zależności od tego, czego dotyczyło to zachowanie. Każdorazowo należy podjąć z tą osobą rozmowę i jeśli zajdzie taka potrzeba, to okresowo lub stale wycofać ją z pracy. Jeśli niewłaściwe zachowanie dotyczy dziecka, należy o tym zawiadomić jego rodziców i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.

Jeśli sprawa dotyczy niewłaściwych zachowań dzieci wobec siebie nawzajem, należy niezwłocznie zawiadomić rodziców/opiekunów dzieci i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania. Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń współpracuje z Prezesem Stowarzyszenia. Każda informacja o niewłaściwym zachowaniu powinna być traktowana poważnie, gdyż jest działaniem prewencyjnym.

Jeśli jakkolwiek osoba pracująca w Stowarzyszeniu dowie się od dziecka, że doświadcza ono przemocy, automatycznie ma obowiązek zastosowania się do art. 304 k.p.k. mówiącego o tym, że każdy, kto dowie się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

15. Postanowienia końcowe

Standardy ochrony małoletnich zostały przyjęte uchwałą Zarządu Stowarzyszenia „Jestem”

Płock, dnia 15.07.2024r

I. ZASADY PRACY:

Specjalny Ośrodek Wychowawczy respektuje prawa wychowanków oraz kieruje się zasadami:

1. Poszanowania godności wychowanka;
2. Poszanowania prywatności wychowanka;
3. Przyjaznej komunikacji z wychowankiem;
4. Wspierania kreatywnej aktywności wychowanka;
5. Odpowiedzialności wychowanka za swoje postępowanie;
6. Współodpowiedzialności wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w placówce za rozwijanie możliwości psychofizycznych wychowanka;
7. Kreatywności podejmowanych działań;
8. Otwartości na środowisko lokalne.

II. ZASADY INDYWIDUALNEJ PRACY Z WYCHOWANKIEM:

1. Staraj się usamodzielnic dziecko.
2. Dostosuj sposób komunikowania się do możliwości psychofizycznych wychowanka/i.
3. Informuj wychowanka/ę o sposobie własnego rozumowania.
4. Bądź dyskretny.
5. Bądź konsekwentny w prezentowaniu wartości.
6. Zachęcaj do działań twórczych.
7. Inicjuj działania twórcze.
8. Pobudzaj wyobraźnię.
9. Utrzymuj porządek w swoim otoczeniu.
10. Wsłuchuj się w racje wychowanka/i.
11. Podążaj za rozumowaniem wychowanka/i.
12. Podawaj i ćwicz z wychowankiem/ą wszystkie metody pracy potrzebne do wykonania zadania.
13. Nie pośpieszaj.
14. Bądź gotowa/y do zmiany sposobu działania.

15. Prezentuj swoje poczucie humoru z umiarem.
16. Dawaj przykład dobrych rozwiązań.
17. Wykorzystuj na bieżąco zdarzenia do formułowania przykładów pożądaných zachowań.
18. Prezentuj przykłady różnych zachowań w takiej samej sytuacji.
19. Pokazuj inne zachowania jeżeli postępowanie ucznia wynika z przyjętego przez niego negatywnego elementu w systemie wartości.
20. Nawiązuj kontakty z wychowankiem/ą w płaszczyźnie rzeczywistych, trudnych sytuacji, z którymi ma do czynienia.